

Протокол

№

гр. София, 28.03.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **12511** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 11,17 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. А. М. – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. П., преупълномощена от АДВ. М., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ СЛУЖБА „ВОЕННО РАЗУЗНАВАНЕ“ КЪМ МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА – редовно призована, представлява се от ЮРК. Г., с пълномощно, приложено към отговора на исковата молба и от днес.

СГП – редовно призована, представлява се от прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

ЮРК. Г.: Моля делото да се разгледа при закрити врата на основание чл. 136 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

СЪДЪТ намира, че искането за разглеждане на делото при закрыта врата не е основателно, поради обстоятелството, че материалите по делото не съдържат класифицирана информация. Има обособен класифициран том, материалите от който няма да бъдат обсъждани публично по време на заседанието, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на юрк. Г. за разглеждане на делото при закрыта врата.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА исковата молба.

ДОКЛАДВА писмен отговор на исковата молба.

АДВ. П.: Поддържам исковата молба.

ЮРК. Г.: Оспорвам исковата молба.

СЪДЪТ с определението за насрочване на делото е очертал предмета на спора и се е произнесъл по направените искания.

ЮРК. Г.: Да се приемат представените, с исковата молба документи искиви документи.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените документи.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените документи, представени с исковата молба като доказателства по делото.

АДВ. П.: Да се приемат представените доказателства с отговора, с изключение на снимките, които са наименувани – приложение № 29, № 30, № 31 и всички снимки, които са приложени. Такива снимки не са доказателствени средства, не се знае автентични ли са, какво отразяват, кого отразяват, на коя дата са съставени, кой ги е съставил. Моля всички снимки да бъдат изключени като доказателства по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат представените с отговора документи, както и приложените снимки. Същите са относими по спора и съдът ще ги цени по същество. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ ПРИЕМА представените с отговора писмени доказателства, включително и представените като приложение снимки, предвид на обстоятелството, че в отговора е посочено, от кого са направени и за какво се отнасят. Тяхната относимост към предмета на спора ще бъде обсъдена в крайния съдебен акт.

АДВ. П.: Водим само единия допуснат ни свидетел. Другият свидетел, който искаме да доведем не е в момента в България, той работи като шофьор. Представям отчет, видно от който същият е в момента извън България. Отделно от това имаме доказателствено искане за още един свидетел за опровергаване на твърдението в отговора на исковата молба относно това, какво е било финансовото лично и семейно положение на доверителя ми след уволнението.

ЮРК. Г.: Водим допуснатия ни свидетел.

СЪДЪТ, с определението си за насрочване на делото е допуснал събиране на доказателства. Със същото определение той е предупредил страните, че при недовеждането на свидетелите, делото няма да бъде отлагано и няма да бъде допускана нова дата за разпит.

Адвокат М. е получил съобщение за насрочване на делото на 06.03.2025 г., т.е. към днешна дата е имал достатъчна възможност да организира довеждането на допуснати

двама свидетели по негов избор и е имал възможността да организира довеждането им според тяхната заетост.

От друга страна, днес представеният отчет, съдът намира, че същият няма форма и съдържание на официален или частен документ. Същият няма номер, няма дата, няма и подпис на съставило го или одобрило го длъжностно лице, поради което съдът не може да го цени като доказателство за това, че соченият М. Г. в момента е бил възпрепятстван да се яви в днешното съдебно заседание.

По отношение на искането за допускане на още един свидетел за опровергаване на твърденията в отговора, съдът намира, че ищецът същевременно е могъл да се запознае с отговора и своевременно да направи доказателствени искания за допускане на събиране на гласни доказателства за опровергаване на доводите, изложени в отговора. Било е допустимо също и да доведе свидетел в днешното съдебно заседание в тази връзка. Липсата на процесуална активност в тази насока не може да бъде основание за отлагане на делото, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение искането на адв. П. за допускане на допълнителен свидетел.

АДВ. П.: Поддържам искането за допускане на съдебно-психиатрична експертиза.

СЪДЪТ сменя самоличността на доведения от адв. П. свидетел по представена лична карта:

С. К. Ч.: българин, български гражданин, неосъждан. Г. М. го познавам от служба „Военно разузнаване“, където сме работили заедно. Там съм му бил началник. Аз там започнах от октомври 2017 г. до 05.12.2022 г., но в момента нямам никакви служебни взаимоотношения. Тогава бях уволнен дисциплинарно. Със служба „Военно разузнаване“ съм водил дела и продължавам да водя по повод на прекратяване на служебното ми правоотношение. Първоначално бях понижен в длъжност и бях наказан с наказание „предупреждение за уволнение“ което обжалвах, след което бях уволнен дисциплинарно. О. дисциплинарното си уволнение и то беше отменено от съда. Бях възстановен в Служба „Военно разузнаване“ през април месец 2024г., но не бях възстановен на предишната си длъжност, а на специален щат, като ми беше обяснено, че за мен няма място в Министерство на отбраната. От 01.01.2025 г. прекратих всичките си взаимоотношения с Министерство на отбраната и със служба „Военно разузнаване“. Беше ми изплатено обезщетение.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Ч.. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ Ч.: Работил съм в Служба „Военно разузнаване“ от 2017 г. до 2022 г., когато бях дисциплинарно уволнен. Впоследствие бях възстановен и от началото на тази година съм приключил взаимоотношенията си с тях. Познавам г-н М. А. М.. Когато постъпих в Служба „Военно разузнаване“ г-н М. М. работеше там в звено „логистика“, мисля че беше завеждащ складов обект – гориво смазочни материали. Не съм сигурен за датите, но мисля че беше от юни месец 2021 г. до декември месец 2022 г. Бях началник на звено „логистика“ в служба „Военно разузнаване“, а преди това бях

началник на „Материално структурни ресурси“. Неговият складов обект беше подчинен към групата. Г. М. го уволниха три дни след мен. Аз бях уволнен на 05.12., а той мисля, че три дни след мен. Не мога да кажа защо г-н М. беше уволнен. Знам, че той обжалваше заповедта си за уволнение. Беше загубил на първа инстанция, а ВАС бяха отменили заповедта. Не съм сигурен колко време е минало от уволнението му, но при всички случаи беше над година. В този период не сме се виждали, но поддържахме връзка по телефона. Чувахме се горе долу веднъж седмично, или веднъж на две седмици. Давахме си кураж един на друг за това, което ни се е случило във връзка с уволнението. Не съм говорил за финанси, но знам, че през май или юни започна работа като международен шофьор. И за мен и за него беше трудно да започнем работа, защото бяхме дисциплинарно уволнени. При всички случаи и на двамата ни беше неудобно, срамувахме се от това, което е станало, и двамата бяхме сринати. Не ми е споделил да е търсил психолог или психическа помощ, или да е вземал някакви лекарства. С него нямаме общи приятели и познати. Аз лично не съм контактувал и с други хора. Не исках да създавам главоболия на колегите от службата. Познавам съпругата на г-н М., виждал съм я. Тя се казва М.. Работил съм с нея в Горна баня към Министерство на отбраната, работехме в едно поделение. След уволнението, мисля че видях съпругата му един път, но не съм сигурен. Не съм говорил с нея, предимно с М. М. и то по телефона. Доколкото си спомням г-н М. мисля, че започна работа май или юни 2023г. като международен шофьор докато го възстановиха. Доколкото знам фирмата, в която работеше беше германска, но не знам повече неща. Той ежедневно пътуваше през този целия период, за който казах, той пътуваше из цяла Европа. Аз предложих през този период, в който той пътуваше, ако възникнат някакви проблеми с жена му и дъщеря му те да се обръщат към мен. Спомням си, че съпругата на г-н М. ми се обади за някакъв акумулатор на колата, но доколкото си спомням тя сама се справи.

Съдът с оглед изявленията на свидетеля, че познава съпругата на ищеца намира, че следва да му предяви представените от ответника и приети като доказателства снимки.

Съдът предявява на свидетеля снимка обособена като приложение № 29 от доказателствата.

СВИДЕТЕЛЯТ: Това е г-жа М..

Съдът предявява на свидетеля като снимка обособена като приложение № 30, на която има две лица от мъжки и женски пол.

СВИДЕТЕЛЯТ: Това са г-н и г-жа М..

Съдът предяви на свидетеля снимка обособена като приложение 38.

СВИДЕТЕЛЯТ: Това е г-жа М..

Съдът предявява на свидетеля снимка обособена като приложение № 34.

СВИДЕТЕЛЯТ: Това е г-жа М..

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П.: Забелязахте ли в емоционалното състояние на г-н М. някаква промяна след уволнението, като характер, като общуване с вас, чисто психически. Как изглеждаше той?

ПРОКУРОРЪТ: Възразявам срещу така поставения въпрос. Свидетелят каза, че са говорили с ищеца само по телефона един път.

СЪДЪТ намира въпроса за допустим, но обръща внимание на свидетеля, че следва с оглед казаното по-горе, че не е виждал лично ищеца през този период, да се опита да

направи оценка на емоционалното му състояние, с оглед това, което е чул от него.

СВИДЕТЕЛЯТ Ч.: Да, имаше промяна в емоционалното му състояние. Той се беше затворил в себе си, не беше човека, който познавах преди това. Това, което аз мога да кажа е, че той избягваше да се среща с други хора. Според мен неговото състояние зависеше от решението за уволнение. Спря да контактува с други хора, да излиза и да общуваме. Аз съм го питал дали излиза и дали се среща с някой, а той ми казва, че не иска да се среща с никой. Първоначално ищецът се притесняваше, защото остана без доходи, започна работа чак юли месец. С него не сме говорили за финансови средства, не знам дали е има заеми, когато го уволниха. Работа която започна не беше по негово желание, а беше заради това все пак да има доходи и да издържа семейството си. По моя преценка той се затвори и не контактуваше с колегите си и с други хора от срам – това обаче аз го знам от него. Преди да напусне системата на МО, аз го познавам като много изпълнителен и акуратен, но след като напусна не съм го виждал и не мога да кажа. До преди да го уволнят той беше много весел, поздравявахме се постоянно, той общуваше и с колегите си. Моето мнение е, че той се промени след уволнението.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Г.: Януари месец е започнал във някаква друга фирма. Февруари месец е подал молба за напускане. Защо е напуснал?

СВИДЕТЕЛЯТ Ч.: Не знам и не мога да кажа кога е напуснал фирма „М.“, с която е сключил договор януари месец и февруари е напуснал. Аз не знам изобщо да е започвал работа в такава фирма.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА: Знаете ли като беше възстановен на работа, сега работи ли в Служба „Военно разузнаване“?

СВИДЕТЕЛЯТ: Доколкото аз знам, когато беше възстановен от съда и изкара два или три месеца в поделението в Б., след което си пусна рапорт за напускане и се върна в същата фирма, където сега работи като международен шофьор.

ПРОКУРОРЪТ Ч.: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля С. К. Ч. от залата, като му върна личната карта.

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетеля, доведен от ответника по представената лична карта:

С. А. Ш.: Българин, български гражданин, неосъждан. С г-н М. А. М. бяхме колеги, други взаимоотношения нямаме. Служител съм на Служба „Военно разузнаване“ и в момента.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същия бяха разяснени правата му по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩА да каже истината.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Ш.. Същият заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ Ш.: Работя в Служба „Военно разузнаване“ от 2018 г. Работя в момента на длъжност експерт в Група „Сигурност“. Познавам г-н М. от 2018 г., откакто съм постъпил в службата. Той отговаряше за складовете, имуществата и гориво-смазочните материали на военното формирование. Служебните ми задължения включваха да следя за сигурността във военното формирование. Преки взаимоотношения с г-н М. по служебна линия не съм имал. Знам, че г-н М. беше

наказан и уволнен. Мисля, че това се случи през 2022 г., може би беше декември. През май месец 2022 г. участвах в една Комисия, която трябваше да бракува военни материали. Тази Комисия пряко ни свързва с г-н М.. От г-н М. ми беше предложено да бракувам фиктивно материални средства. Същият се опита да ме склони към злоупотреба, предлагайки ми да бъда облагодетелстван с част от материалите, за да се подпиша на протокола фиктивно. Аз отказах да бракувам материалите фиктивно, като по надлежен ред подадох рапорт до началника ми. След което мина проверка, която установи, че предложените от г-н М. материали не са за бракуване, а са годни за употреба. Според мен до някаква степен той беше уволнен за това. П., че той е обжалвал заповедта си за уволнение, защото беше възстановен на работа. Беше възстановен на работа през 2024 г. В момента той не работи в службата. Не си спомням колко време е работил. Когато беше възстановен на работа съм контактувал с г-н М. по служебна линия, защото му помагах да попълва документи за получаване достъп до класифицирана информация. Имал съм преки контакти с него. Не съм контактувал в периода, когато той беше уволнен. Не знам дали е търсил психологическа помощ след уволнението си, не ми е споделял. Когато трябваше да попълваме документи, отношението му беше леко арогантно и надменно. Видях г-н М., когато му беше връчена заповедта за уволнение. Мисля, че не беше изненадан от това нещо. След връчването на заповедта за уволнение, аз го съпровождах до складовете, за които той отговаряше – той трябваше да ги запечата в мое присъствие. По пътя към складовете той заплашително ми каза: „Оттук нататък ще видиш какво ще стане!“ – това беше насочено към мен, но предполагам, че неговото мнение беше към службата като цяло.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Г.:

СВИДЕТЕЛЯТ Ш.: Като служител на Група „Сигурност“, задължението ми включва и да познавам междуличностните отношения между колегите ми. Отношението на останалите колеги към г-н М., докато беше на работа беше отрицателно и негативно. Като цяло отношението му беше нагло и арогантно. Имало случаи на служителки на военното формирование, които са били разплаквани от него.

ЮРК. Г.: Нямам други въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П.:

СВИДЕТЕЛЯТ Ш.: Аз работя в Служба „Военно разузнаване“ от 2018 г., но не знам от колко време преди мен г-н М. е работил там. Бракуването се извършва от Комисия, назначена със заповед на ръководителя на службата, но преди бракуването на тези материални средства трябва да има предложение.

АДВ. П.: Имало ли е други случаи, когато други служители са предлагали бракуването на вещи и Комисията е отказала такова бракуване?

ЮРК. Г. и ПРОКУРОРЪТ: Възражаваме. Въпросът е неотносим към предмета на спора.

СЪДЪТ, вземайки предвид, че в настоящето производство основният предмет на спора е доказване на твърдени от ищеца неимуществени вреди, намира така поставения въпрос от адв. П. за неотносим, поради което не го допуска.

АДВ. П.: Нямам други въпроси.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

*След изчерпване на въпросите, **СЪДЪТ** освободи свидетеля С. А. Ш. от залата, като му върна личната карта.*

АДВ. П.: Държа на допускането на психиатрична експертиза. Държа на разпит и на другия допуснат свидетел, като моля да бъде допуснат до разпит чрез призоваване, тъй като при призоваване той има възможност да извини отсъствието си пред работодателя, след като представи получена призовка и моля тя да бъде изпратена на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] – М. Н. Г.. Държа и на поисканата съдебно-психиатрична експертиза, която следва да извърши лично освидетелстване на г-н М., тъй като със специализирани познания вещото лице най-добре може да даде оценка на неговото психично, емоционално състояние, което е от значение за доказване на наличието на неимуществени вреди и съответно техният размер.

ЮРК. Г.: По отношение на исканата психиатрична експертиза съм изразил становище в отговора, който поддържам. Считам, че същата няма да е обективна, тъй като е изминало прекалено много време от тогава и фактите и обстоятелствата са се променили.

РЕПЛИКА на АДВ. П.: Ние не разполагаме с научни методи да разберем дали вещото лице може да разбере какво е състоянието на лицето, дори и към минал период. Следва да бъде поставена такава задача – само компетентният експерт ще може да отговори на такъв въпрос, както и дали това е в неговата компетентност, или не. Само компетентен експерт може да даде становище какво е било психиатричното му състояние и дали може да го установи въобще.

ЮРК. Г.: Противопоставям се.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам искането за изготвяне на съдебно-психиатрична експертиза за неоснователно. В исковата молба въобще не се сочат такива заболявания, които да са от компетентност на психиатър, така че не виждам какво ще се доказва с една такава експертиза. Отделно от това, за да бъде изготвена психиатрична експертиза, следва да бъдат представени набор от медицински документи, от извършени прегледи, каквито няма към исковата молба. В този смисъл ще Ви моля да отхвърлите това доказателствено искане.

СЪДЪТ по така направеното искане за допускане на съдебно-психиатрична експертиза намира следното:

Съдебно-психиатрична експертиза е допустима във всяко едно съдебно производство най-вече за установяването на вменяемостта на дадено физическо лице, т.е. дали то е годно да разбира свойството и значението на постъпките си и да бъде участник в съответното съдебно производство.

Психиатричната експертиза се назначава, когато има данни за това, че

лицето, което ще бъде освидетелствано страда от някакво психиатрично заболяване, например шизофрения. В случая нито в исковата молба, нито в днешното съдебно заседание се изтъкват доводи за това, че М. А. М. е страдал или страда от някакво психиатрично заболяване, което го прави негоден за участие в съдебно производство.

От друга страна, съдът при повторен прочит на т. 3 от доказателствените искания, формулирани в исковата молба установи, че се иска допускането на „СПЕ“. От тази абревиатура не става ясно какъв точно вид експертиза се иска. Едва в днешното съдебно заседание адв. П. посочи, че се касае за искане за извършване на съдебно-психиатрична експертиза.

Дори да се приеме, че се иска допускането на съдебно-психологическа експертиза, която е коренно различна от съдебно-психиатричната експертиза, съдът отново намира, че съдебно-психологическата експертиза би могла да установи моментното психологическо състояние на дадено физическо лице. Би било допустима такава експертиза, ако се твърдеше, че ищецът е изпаднал в процесния период, в който не е бил на работа поради уволнението си в дълбоко психическо и емоционално разстройство – такива доводи не са наведени. А и от показанията на днес разпитания свидетел, доведен от ищеца, не се установи той да е търсил психологична помощ след времето, когато е бил уволнен, поради което допускането на съдебно-психологична експертиза не би могло да доведе до установяване на факти и обстоятелства, релевантни за спора.

Константната практика на съдилищата, включително и на ЕСПЧ е за установяването на неимуществени вреди от типа на претендираните в настоящето производство, да се ползват свидетелски показания, т.е. с гласни доказателствени средства, събрани посредством разпит на лица, които са познавали и са възприели непосредствено емоционалното и психическо състояние на дадено лице в определен период от миналото.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. П. за допускане на съдебно-психиатрична експертиза на ищеца М. А. М.. Точният вид експертиза беше уточнен в днешното съдебно заседание от адв. П..

По отношение на разпита на свидетел, който се иска, съдът изрично е предупредил страните, че при недовеждането на свидетели по техен избор, няма да допуска отлагане на делото за друга дата. Очевидно е, че командировката на сочения от ищеца свидетел М. Г. не е била внезапна, доколкото изобщо такава командировка е действителна. По тази причина, с оглед ясно дадените от съда указания, ищецът е могъл да организира довеждането на друг свидетел, който да даде показания в

днешното съдебно заседание за обстоятелствата, за които е бил поискан. Житейски и логически е обосновано ищецът да има повече от един контакт, основан на приятелска или роднинска основа, с лица, които биха могли да дадат показания за неговото емоционално състояние след уволнението му.

СЪДЪТ намира, че събраните в днешното съдебно заседание гласни доказателства, посредством разпита на свидетеля, доведен от ищеца са достатъчни за установяването или не на твърденията от ищеца обстоятелства, върху които базира претенцията си.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. П. за допускане до разпит в режим на призоваване на свидетеля М. Н. Г..

АДВ. П.: Моля да отмените определението си, с което сте отказали допускането на свидетел за опровергаване на твърденията в отговора на исковата молба. Считам, че това е първо заседание и това наше право не е преклудирано. Искаме да опровергаем твърденията, че ищецът е станал по-добре след уволнението му, защото е започнал по-високо платена работа и че по никакъв начин емоционално това уволнение не му се е отразило и че животът му не се е променил в негативна посока.

СЪДЪТ намира така направеното искане за неоснователно по следните съображения:

Това дали ищецът е започнал, или не по-високо платена работа не може да бъде доказано със свидетелски показания. В случай, че ищецът искаше да обори това твърдение на ответника, можеше да го направи, представяйки в днешното съдебно заседание доказателства за това какви доходи е получавал след почването си на работа, след уволнението.

По отношение на емоционалното състояние, всяка от страните навежда твърдения. Доколко те са обосновани и доказани, съдът ще прецени в крайния съдебен акт. Както бе посочено по-горе, съдът намира, че за правилното изясняване на делото са събрани достатъчно доказателства, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. П. за отмяна на определението, с което се отказва допускането на допълнителен свидетел за опровергаване на твърденията в отговора.

За пълнота следва да се отбележи, че ищецът е бил запознат от определението за насрочване на делото, че по делото е постъпил отговор от ответника, заедно с доказателства на 06.03.2025 г. Едва на 14.03.2025 г. адв. М. е подал чрез валиден КЕП искане, препис от

отговора да му бъде изпратен по имейл. Съдът с резолюция от 17.03.2025 г. е уведомил адв. М., че отговорът на исковата молба е класифициран, поради което не може да бъде копиран и изпращан. Същият може да се запознае с него в секретно деловодство. Съобщението е получено от адвокатски сътрудник на адв. М. на 18.03.2025 г. Едва днес, на 28.03.2025 г., видно от декларацията, подписана от адв. Е. П., същата се е запознала с отговора на исковата молба.

Липсата на процесуална активност сочи за недостатъчна ангажираност от страна на пълномощниците на ищеца за това те своевременно и съблюдавайки дадените от съда указания да се запознаят с постъпилите книжа от ответника. Те не са предприели такива действия, като това според настоящия съдебен състав може да бъде квалифицирано като за желание за шиканиране и отлагане на делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. П.: Моля да осъдите Служба „Военно разузнаване“ да заплати на ищеца сумата от 40 000 лв., представляваща частичен иск от претендирана сума от 100 000 лв., със законна лихва 6 114,05 лв. – лихва от датата на отмяна на уволнението от 15.01. до датата на подаване на настоящата искова молба и общата сума е 46 114 лв. Моля да допуснете изменение на цената на иска така, както е в петитума, тъй като има промяна в предвидената лихва, т.е. лихвата да се приеме, че е 6 114,05 лв., а не както е записано в цената на иска 5 088,11 лв. Моля искът да бъде считан за променен – сумата от 40 000 лв. и законната лихва от 6 114,05 лв. лихва, като отделно претендираме и законната лихва от подаване на исковата молба.

СЪДЪТ намира на основание чл. 214, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, че не се смята за увеличение на иска прибавянето на изтекли лихви. Искът следва да бъде разгледан така, както е предявен в петитума на исковата молба.

АДВ. П.: Считаме, че основанието на иска е доказано с решението на ВАС, както и с Тълкувателно решение № 4, по Тълкувателно дело № 4/2022 г. на Общото събрание на ВАС, с което се допуска претендиране

на неимуществени вреди при отмяна на незаконосъобразно прекратяване на служебно правоотношение. Поради това основание да претендираме неимуществени вреди в случая от незаконосъобразното уволнение на ищеца са доказани и съществуват. Относно размерът на тези вреди, моля да се съобразите с представените както писмени доказателства, така и разпитаният в днешно съдебно заседание свидетел. Факт е, че животът на г-н М. коренно се е променил след уволнението му, емоционалното му състояние също и считам, че репарирането на негативните изживявания следва да бъдат обезщетени по посочения размер, заедно с лихвата, която тече от датата на уволнението до подаване на исковата молба и законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Моля да дадете срок за подробни писмени бележки. Претендирам разноски по списък на основание чл. 38 от Закона за адвокатурата минимално възнаграждение. Осъществено процесуално представителство на ищеца е безплатно.

ЮРК. Г.: Моля да отхвърлите иска по аргументите, изтъкнати в отговора на исковата молба. Показанията на свидетеля на ищеца в днешното съдебно заседание не променят фактите и обстоятелствата, които са изтъкнати пред съда с отговора. Моля да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че така подадената искова молба е неоснователна. Ищецът не успя в хода на производството да докаже, че е налице фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Не бе доказана причинноследствената връзка между отменения административен акт и твърдените за претърпени неимуществени вреди от ищеца. Наред с това при условията на евентуалност, ако приемете, че са налице някакви неимуществени вреди, моля да имате предвид, че в случая безспорно според мен е налице разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗОДОВ, а именно с действията си ищецът сам е допринесъл за причиняване на вредоносни резултати. В този смисъл Ви моля да отхвърлите исковата претенция на ищеца като неоснователна и недоказана.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 7-дневен срок от днес да представят допълнителни съображения в писмен вид.

АДВ. П. и ЮРК. Г.: Моля да ни бъде изпратен препис от протокола на имейлите.

На страните **ДА БЪДЕ ИЗДАДЕН И ИЗПРАТЕН** на имейлите препис от

протокола на страните след изготвянето му.

**СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ
ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД
СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,54 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: